

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 26.8.2022
COM(2022) 417 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN

**Årsrapport fra Europa-Kommissionen om sikkerheden i forbindelse med offshore olie-
og gasaktiviteter i 2020**

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN

Årsrapport fra Europa-Kommissionen om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter i 2020

Indholdsfortegnelse

1.	INDLEDNING	3
2.	RETSGRUNDLAG	4
3.	METODE OG MODTAGNE OPLYSNINGER	4
4.	EU'S OFFSHORE OLIE- OG GASSEKTOR.....	5
4.1.	Anlæg og produktion.....	5
4.2.	Offshoreinspektioner, undersøgelser, håndhævelsesforanstaltninger og reguleringsramme.....	8
5.	HÆNDELSER OG SIKKERHEDSRESULTATER.....	9
6.	KONKLUSIONER.....	11

1. INDLEDNING

Siden 2016 har Europa-Kommissionen offentliggjort en årlig rapport om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter i EU.

Retsgrundlaget for rapporten er Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF¹ ("offshoresikkerhedsdirektivet"). Direktivet sigter mod at opnå et højt sikkerhedsniveau for offshore olie- og gasaktiviteter til fordel for:

- i. arbejdstagere
- ii. miljøet
- iii. offshoreplatforme og -udstyr
- iv. økonomiske aktiviteter såsom fiskeri og turisme.

Direktivet er gennemført i medlemsstaterne og bidrager derigennem til at:

- i. forebygge større uheld og hændelser
- ii. reducere antallet af hændelser
- iii. sikre en effektiv opfølgning af uheld og hændelser for at mindske alvoren af deres konsekvenser.

Som tidligere rapporter indeholder denne årsrapport:

- i. data om antallet af anlæg i EU og deres type
- ii. oplysninger om sikkerhedshændelser i disse anlæg
- iii. en vurdering af sikkerhedsniveauet i offshore olie- og gasaktiviteter.

Med hver årsrapport bliver analysen af tendenserne udbygget mere og mere. Rapporterne tjener også som registrering af sikkerhedsniveauet i medlemsstaternes olie- og gasaktiviteter.

Denne rapport er baseret på årsrapporter og data, der er indberettet af medlemsstaterne i henhold til offshoresikkerhedsdirektivet.

Der er 187 offshore olie- og gasanlæg i Nordsøen og Atlanterhavet² 165 i Middelhavet, 9 i Sortehavet og 2 i Østersøen. I 2020 foretog de kompetente myndigheder i medlemsstaterne inspektion af 141 offshoreanlæg i deres jurisdiktion. Der blev indberettet to større uheld: ét i Kroatien og ét i Danmark.

Antallet af hændelser faldt fra 34 i 2019 til 16 i 2020. Dette afspejler store forbedringer af anlæggenes sikkerhed.

¹ EUT L 178 af 28.6.2013, s. 66.

² Efter Det Forenede Kongeriges udtræden af EU er antallet af anlæg i Nordsøen og Atlanterhavet faldet med 176.

2. RETSGRUNDLAG

Kommissionen udarbejder i henhold til offshoresikkerhedsdirektivets artikel 25 en årlig rapport om sikkerheds- og miljøvirkningerne af offshore olie- og gasaktiviteter. Rapporten er baseret på individuelle årlige rapporter, som medlemsstaterne skal indsende til Kommissionen. Bilag IX, punkt 3, til direktivet fastsætter, hvilke oplysninger årsrapporterne som minimum skal indeholde:

- a) anlæggenes antal, alder og placering
- b) antallet og arten af udførte inspektioner og undersøgelser og derudover eventuelle håndhævelsesforanstaltninger eller domstolsafgørelser
- c) hændelser, der har fundet sted
- d) alle væsentlige ændringer af reguleringsrammerne for offshoreaktiviteter
- e) resultaterne af offshore olie- og gasaktiviteter.

Medlemsstaterne skal offentliggøre og indgive de krævede oplysninger senest den 1. juni efter indberetningsperioden (f.eks. den 1. juni 2021 for indberetningsperioden 2020).

Medlemsstaterne skal indsende oplysningerne ved hjælp af skemaerne i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1112/2014 af 13. oktober 2014³. Skemaerne giver mulighed for, at:

- i. operatører og ejere af offshore olie- og gasanlæg kan udveksle oplysninger om indikatorer for større farer
- ii. medlemsstaterne kan offentliggøre oplysninger om indikatorer for større farer.

Et vejledende dokument⁴ indeholder konkrete oplysninger om gennemførelsesforordningen og en gennemgang af, hvordan indberetningsskemaerne skal anvendes.

3. METODE OG MODTAGNE OPLYSNINGER

Medlemsstaterne skal indsende klart definerede oplysninger om sikkerhedshændelser i offshore olie- og gassektoren ved hjælp af skemaerne. Dataene skal omfatte oplysninger om offshore olie- og gasanlæg i EU, som f.eks. antal, type, placering og alder. Rapporterne fra medlemsstaterne skal også indeholde oplysninger om antallet af i) offshoreinspektioner, undersøgelser og trufne håndhævelsesforanstaltninger, ii) hændelser efter kategori og iii) skader.

I forbindelse med denne årsrapport har Kommissionen anvendt oplysninger fra Bulgarien, Kroatien, Cypern, Danmark, Frankrig, Tyskland, Grækenland, Irland, Italien, Nederlandene, Polen, Rumænien og Spanien. De øvrige medlemsstater er enten ikke aktive i offshore olie- og gassektoren eller har ikke fremsendt relevante oplysninger.

³ EUT L 302 af 22.10.2014, s. 2.

⁴ https://euoag.jrc.ec.europa.eu/files/attachments/2015_11_25_implementing_regulation_guidance_document_final.pdf.

Alle medlemsstater med offshore olie- og gasaktiviteter har oplyst, at de har indsendt alle de krævede oplysninger om alle anlæg.

4. EU'S OFFSHORE OLIE- OG GASSEKTOR

4.1. Anlæg og produktion

Medlemsstaterne indberettede 363 anlæg i EU-farvande i 2020 (se tabel 1):

- De fleste offshoreanlæg⁵ ligger i Nordsøen og Atlanterhavet.
- Ca. 42 % ligger i den nederlandske del af Nordsøen (kendt som Nederlandenes eksklusive økonomiske zone).
- I Middelhavet har Italien flest anlæg (38 % af alle anlæg i EU-farvande), efterfulgt af Kroatien.
- I Sortehavet har Rumænien en veletableret offshore olie- og gasindustri. Bulgarien har fortsat offshoreefterforskning efter kulbrinte, men kun ét anlæg, og producerer derfor meget lidt olie og gas.
- I Østersøen har kun Polen offshoreanlæg.

⁵ Mobile offshoreboreenheder indgår ikke i analysen i afsnit 4.1.

Tabel 1: Anlæg pr. 1. januar 2020: type anlæg fordelt på område og medlemsstat

Område	Land	Type anlæg (*)				
		FMI	NUI	FNP	FPI	I alt (område/land)
Østersøen		1	1	0	0	2
	Polen	3	1	0	0	4
Sortehavet		6	3	0	0	9
	Bulgarien	0	1	0	0	1
	Rumænien	6	2	0	0	8
Middelhavet		16	147	0	2	165
	Kroatien	2	18	0	0	20
	Grækenland	1	1	0	0	2
	Italien	12	126	0	2	140
	Spanien	1	2	0	0	3
Nordsøen og Atlantehavet		59	127	1	0	187
	Danmark	10	19	1	0	30
	Tyskland	2	0	0	0	2
	Irland	1	1	0	0	2
	Nederlandene	46	105	0	0	151
I alt (type anlæg)		84	276	1	2	363

(*) FMI: faste, bemandede anlæg; FNP: faste, ikkeproduktionsanlæg; FPI: flydende produktionsanlæg; NUI: normalt ubemandede anlæg.

Over halvdelen af offshoreanlæggene blev idriftsat i perioden 1980-2000. I 2020 blev der ikke taget nye faste anlæg i brug. Siden 2010 er udviklingen af nye produktionsanlæg faldet markant i Nordsøen og Atlanterhavet.

Ca. 81 % af den olie og gas, der produceres i EU (18 795 kiloton olieækvivalent), produceres i Nordsøen og Atlanterhavet (se tabel 2). De største bidragydere er Nederlandene og Danmark. Italien

og Kroatien er de største producenter i Middelhavet. I Sortehavet har kun Rumænien en betydelig produktion.

Tabel 2: Offshore olie- og gasproduktion i EU i kiloton olieækvivalent (ktoe) i 2020

Område	Land	ktoe	% af EU som helhed
Østersøen		249	1,3 %
	Polen	249	1,3 %
Sortehavet		1 179	5,9 %
	Bulgarien	30	0,1 %
	Rumænien	1149	5,8 %
Middelhavet		2 790	13,9 %
	Kroatien	241	1,2 %
	Grækenland	97	0,5 %
	Italien	2422	12,1 %
	Spanien	30	0,1 %
Nordsøen og Atlanterhavet		157 233	78,9 %
	Danmark	4 917	24,6 %
	Tyskland	890	4,5 %
	Irland	90	0,5 %
	Nederlandene	9 826	49,2 %
I alt		19 941	100 %

Som følge af Det Forenede Kongeriges udtræden af EU mistede EU ca. 80 % af sin offshore olie- og gasproduktion. Produktionen steg en smule i Polen, Bulgarien og Tyskland, men faldt i alle andre medlemsstater, især i Danmark. Sammenlignet med produktionen i medlemsstaterne i 2019 var der et produktionstab på 18 % (ca. 4 317 kiloton olieækvivalent) i 2020.

Af den samlede produktion i EU målt i kiloton olieækvivalent (ktoe) var 70 % gas og kun 30 % olie. Danmark var med 3 619 ktoe den største olieproducent, efterfulgt af Tyskland (867 ktoe), Nederlandene (451 ktoe) og Italien (440 ktoe).

4.2. Offshoreinspektioner, undersøgelser, håndhævelsesforanstaltninger og reguleringsramme

De kompetente myndigheder i medlemsstaterne inspicerede regelmæssigt offshoreanlæggene i deres jurisdiktion i 2020 (se tabel 3) — jo flere anlæg et land har, jo flere inspektioner blev der som regel foretaget.

Sammenlignet med 2019⁶ faldt antallet af inspektioner, arbejdsdage tilbragt på anlæg med henblik på inspektion og antallet af inspicerede anlæg. Inspektørerne brugte navnlig langt mindre tid på anlæggene end i 2019.

Tabel 3: Antal offshoreinspektioner fordelt på område og medlemsstat i 2020

Område	Land	Inspektioner	Arbejdsdage tilbragt på anlæg (rejsetid ikke medregnet)	Antal inspicerede anlæg
Østersøen		2	7	4
	Polen	2	7	4
Sortehavet		10	60	7
	Bulgarien	0	0	0
	Rumænien	10	60	7
Middelhavet		181	175	80
	Kroatien	13	13	6
	Cypern	0	0	0
	Grækenland	1	5	2
	Italien	164	156	69
	Spanien	3	1	3
Nordsøen og Atlanterhavet		62	89	50
	Danmark	12	53	10
	Tyskland	2	3	2
	Irland	2	12	2

⁶ I sammenligningen mellem 2020 og 2019 medtages data for Det Forenede Kongerige for 2019 ikke.

	Nederlandene	46	21	36
I alt		255	331	141

Offshoresikkerhedsdirektivets artikel 18 giver de kompetente nationale myndigheder rettigheder og beføjelser med hensyn til aktiviteter og anlæg i deres jurisdiktion. Disse beføjelser omfatter retten til at forbyde drift og til at anmode om foranstaltninger, der garanterer både overholdelse af risikostyring og sikker drift.

I 2020 undersøgte Danmark et større uheld, og Kroatien gennemførte en undersøgelse på baggrund af sikkerheds- og miljøproblemer, som arbejdsstyrken havde påpeget. I 2019 gennemførte Italien og Rumænien hver en undersøgelse.

I 2020 traf kun Danmark en håndhævelsesforanstaltning. Den eneste håndhævelsesforanstaltning i 2019 (med undtagelse af Det Forenede Kongerige) blev truffet af Nederlandene.

5. HÆNDELSER OG SIKKERHEDSRESULTATER

Operatører og ejere af anlæg og de nationale myndigheder skal indberette et uheld eller en situation med alvorlig fare (kaldet en "hændelse"). En enkelt hændelse kan dog kategoriseres som en eller flere hændelser. For eksempel skal der anmeldes to hændelseskategorier for samme hændelse, hvis der a) skete et utilsigtet udslip af gas, som b) krævede evakuering af personale.

Medlemsstaterne indberettede 15 hændelser⁷ i 2020, sammenlignet med 30 i 2019 (eksklusive Det Forenede Kongerige):

- Danmark — 8 hændelser (6 i 2019), herunder 1 større uheld
- Kroatien — 3 hændelser (0 i 2019), herunder 1 større uheld
- Nederlandene — 4 hændelser, men ingen større uheld (18 hændelser i 2019, herunder 1 større uheld).

Større uheld omfatter hændelser, der kan forårsage dødsfald eller alvorlig kvæstelse (også selv om der ikke skete nogen).

Af de hændelser, der fandt sted i 2020, faldt 69 % ind under kategorien utilsigtet udslip af gas og/eller olie, 25 % vedrørte tab af kontrol over et sikkerheds- og miljøkritisk element, og 6 % vedrørte tab af konstruktiv integritet. Det er positivt, at der ikke blev indberettet nogen fartøjskollisioner eller helikopteruheld, og at ingen af hændelserne førte til tab af menneskeliv.

⁷ Indberetningspligten omfatter ikke visse hændelser (f.eks. hændelser, der ikke vedrører driften).

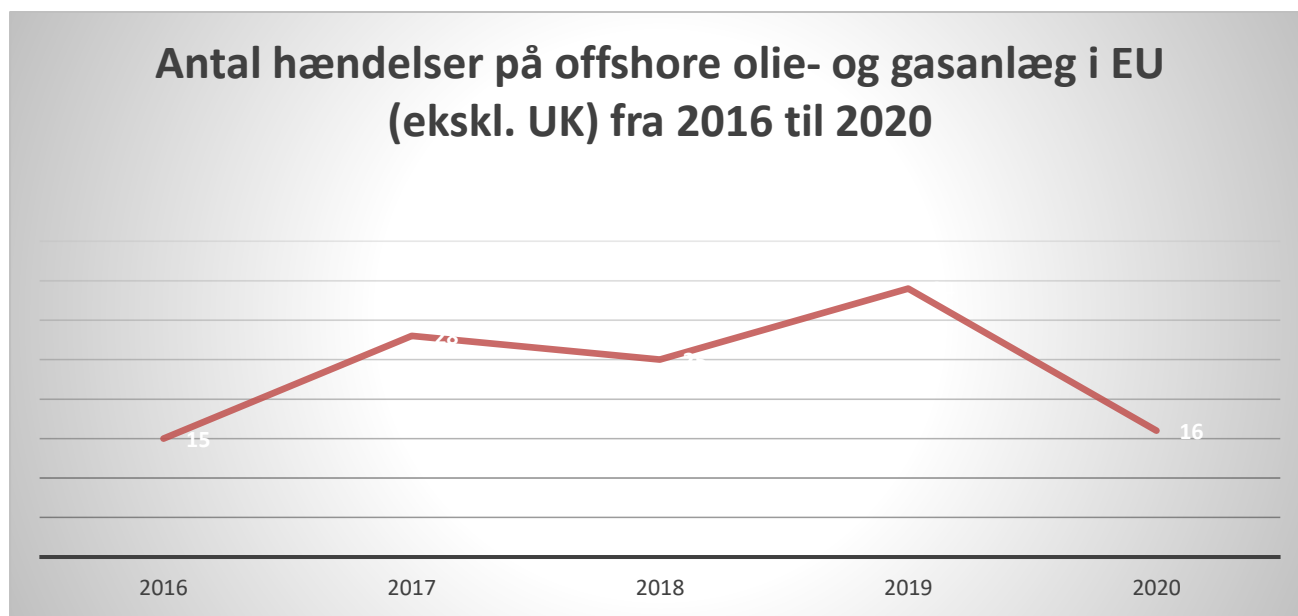
Tabel 4: Hændelser fordelt på kategori (som fastsat i bilag IX til offshoresikkerhedsdirektivet) i 2020

Kategori	I alt	Andel af kategori som helhed	Andel af samlet antal hændelser
a) Utilsigtede udslip — i alt	11	100 %	68,75 %
Brande forårsaget af antændelse af olie/gas	1	9,09 %	6,25 %
Ekspllosioner forårsaget af antændelse af olie/gas	0	0 %	0 %
ikkeantændt gas	5	45,45 %	31,25 %
Ikkeantændt olie	5	45,45 %	31,25 %
Farlige stoffer	0	0 %	0 %
b) Tab af kontrol over boring — i alt	0	0 %	0 %
Udblæsning	0	0 %	0 %
Udblæsning/aktivering af afleder	0	0 %	0 %
Svigt i en borehulsbarriere	0	0 %	0 %
c) Tab af kontrol over et sikkerheds- og miljøkritisk element	4	100 %	25 %
d) Tab af konstruktiv integritet — i alt	1	100 %	6,25 %
Tab af konstruktiv integritet	1	100 %	6,25 %
Tab af stabilitet/opdrift	0	0 %	0 %
Tab af positionsstabilitet	0	0 %	0 %
e) Fartøjskollisioner	0		
f) Helikopteruheld	0		
g) Uheld med dødelig udgang^(*)	0		
h) Alvorlig kvæstelse af fem eller flere personer i samme uheld	0		
i) Evakuering af personale	0		
j) Miljøuheld^(**)	0		
I alt	16		100 %

(*) Kun i forbindelse med større uheld.

(**) Ifølge medlemsstaterne blev de større uheld, der blev indberettet, ikke betragtet som miljøuheld.

I EU faldt det samlede antal hændelser fra 34 i 2019 (eksklusive Det Forenede Kongerige) til 16 i 2020 (se nedenfor). Dette svarer næsten til niveauet i 2016.

Dette fald skyldes hovedsageligt et fald i antallet af utilsigtede udslip af både olie og gas. Hændelserne i kategorierne tab af kontrol over boring og udslip af farlige stoffer faldt til nul i 2020. Tab af kontrol over sikkerheds- og miljøkritiske elementer steg imidlertid fra to til fire mellem 2019 og 2020. Ligesom i 2019 blev fire hændelser klassificeret som større uheld, da de kunne have forårsaget dødsfald eller alvorlig kvæstelse.

6. KONKLUSIONER

I 2020 var der 363 offshore olie- og gasanlæg i EU. Den samlede olie- og gasproduktion faldt markant fra 24 258 kiloton olieækvivalent i 2019 til 19 941 kiloton olieækvivalent i 2020. Danmark og Nederlandene tegnede sig for 74 % af EU's samlede produktion af offshoreolie og -gas.

Kommissionen har vurderet sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter i EU på grundlag af de oplysninger, som medlemsstaterne har fremsendt i overensstemmelse med reglerne i gennemførelsesforordningen om indberetning. Nøjagtigheden af Kommissionens vurdering afhænger derfor af nøjagtigheden af de fremsendte oplysninger.

I 2020 fortsatte de nationale myndigheder deres bestræbelser på at opretholde et højt sikkerhedsniveau i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter ved at inspicere 141 anlæg (sammenlignet med 170 i 2019). Danmark var det eneste land, der indberettede en håndhævelsesforanstaltning.

To større uheld fandt sted i 2020, samme antal som i 2019. Det samlede antal hændelser (som kategoriseret i tabel 4) faldt fra 34 i 2019 til 16 i 2020, hovedsagelig på grund af et fald i antallet af hændelser i Nederlandene (fra 18 til 4). Som i 2019 blev der ikke indberettet nogen dødsfald, men der var 24 tilfælde med kvæstelser og 10 med alvorlige kvæstelser.

Det kan konkluderes, at takket være de obligatoriske inspektioner og de afhjælpende foranstaltninger truffet i overensstemmelse med offshoresikkerhedsdirektivet har medlemsstaternes myndigheders arbejde resulteret i betydeligt sikrere offshore olie- og gasaktiviteter i forhold til 2019.

For at opretholde det høje sikkerhedsniveau arbejder Kommissionen fortsat tæt sammen med Den Europæiske Unions Myndighedsgruppe for Offshore Olie- og Gasaktiviteter (EUOAG). Arbejdet omfatter at understrege, hvor vigtigt det er at anvende bedste praksis i alle medlemsstater, og at bistå de nationale myndigheder, der er repræsenteret i gruppen.